

EĞİTİM YÜKSEKOKULLARI PROGRAMINDA YER ALAN UYGULAMA VE STAJ ÇALIŞMALARININ ÖNEMİ VE İŞLEVİ. BU ÇALIŞMALARIN PROGRAM AÇISINDAN DEĞERLENDİRİLMESİ

Yard. Doç. Dr. Kezban KURAN (*)

İlkokullarda öğrencilere kazandırılacak davranışlar, daima bir üst kurumdaki öğrenmeler için önkoşul oluşturmaktadır. Her eğitim kurumu, başarısız olan öğrenciler için bir alt kurumu suçlar. Üniversite liseyi, lise ortaokulu, ortaokul ilkokulu ve sonuçta en büyük sorumlu olarak ilkokul görülür. Çünkü temel eğitimin I. kademesini oluşturan ilkokullar, çocuğun ileriki eğitiminde önemli bir görevi üstlenmiştir. Okuma-yazma, matematik gibi konularda temel bilgileri çok iyi alan öğrencilerin diğer okullarda, başka etkenler olmadığı takdirde pek zorlanmadığı bir gerçektir. İleride gelişecek tüm olumlu davranışların temeli bu kurumlarda atılır. Bu nedenle ilkokul eğitiminin nitelikli olması iyi yetişmiş nitelikli öğretmenlerle mümkündür.

İlkokula başlayacak çocuğu olan ana babalar, çocuklarını okullara kayıt yaptırmadan önce öğretmen seçme yarışına girerler. Başarılı ve nitelikli bir öğretmenin sınıfına çocuğunu verebilmek için ricalar, aracilar ve hatta politikacılar devreye sokulur. Buruk bir acıyla seyrettiğimiz bu tablolar son günlerde ülkemizde çok yaygınlaşmıştır. Veli de kendi çapında haklıdır. Çünkü ilkokul öğretmenin, çocuğun tüm gelişiminde ve geleceğini etkilemede ne denli önemli bir yeri olduğunun bilincindedir artık.

Eğitimde niteliğin artması konusu, yıllardan beri üzerinde durulan ve son yılların en çok tartışılan konularından birisini oluşturmaktadır. Eğitimde niteliğin geliştirilmesi, eğitim programlarının niteliği ve öğretmen niteliği gibi, iki önemli ögenin üzerinde durulması zorunluluğunu bir kez daha gündeme getirmiştir. Bu iki öge bir bütünün iki önemli parçalarını oluşturmaktadır. Eğitim programlarını iyi hazırlamadan, geliştirip değerlendirmeden bu programları uygulayacak öğretmenleri

(*) Çukurova Üniversitesi Eğitim Fakültesi Hatay Eğitim Yüksekokulu Öğretim Üyesi

iyi yetiştirip nitelikli kılmadan nitelikli bir eğitimden bahsedebilir miyiz? Nitelikli bir eğitim ancak nitelikli bir öğretimle gerçekleşir. Nitelikli bir öğretim ezber verilen bilgilerle değil, anlama ve anladığını uygulayabilme çalışmalarıyla mümkündür. Bilginin üretilebilmesi, öğrenciye bilgilerin hazır reçete gibi sunulmasından oluşan ezberci bir anlayışla olası değildir. Öğrenci, öğrendiklerini kendine mal edebiliyor, soruyor, araştırıyor, senez edebiliyor ve uygulayabiliyorsa, burada verilen eğitim yaratıcıdır ve niteliklidir. Öğretim hizmetinin niteliği, büyük ölçüde öğretmenin sınıf içindeki rollerini tam olarak gerçekleştirmesine bağlıdır (Özçelik, 1987)

Eğitim kalitesini yükseltmek yolu ile yetiştirmeyi amaçladığımız insanın; sahip olduğu bilgileri sadece zihinsel değil, davranış ve tutum düzeyinde de yansıtabilen üretken bir insan olması da beklenir (Kulaksızoğlu, 1991). Ancak bu şekilde yetiştirebileceğimiz bireyler, toplumun kendisinden beklediği rol ve davranışları sergileyebilirler. Bilmek kadar, iyi uygulayabilmenin de önem taşıdığı bir çağda yaşıyoruz. Günümüz öğretmeni, bu becerileri kazandırabilecek nitelikte yetiştirilmek durumundadır. Öğretmenlik mesleğinin gerektirdiği rol ve davranışların kazanılması yalnızca öğretmenlik formasyonu veren derslerle mümkün değildir. Kuşkusuz ki burada uygulama çalışmalarının büyük yeri ve önemi vardır. Bu dersler, gerekli bilgileri kazandırırken, öğretim uygulamaları ise adaylara bilgilerini pratiğe dökme ortamını hazırlayacaktır. Çünkü uygulama süreci; her öğretmen adayının kuramsal bilgilerle uygulama çalışmaları arasındaki ilişkiyi anlamasında önemli bir işleve sahiptir (Wallace, 1986).

Öğretmen olarak yetişecek öğrencilerin öğrenim süresince edindikleri bilgi ve beceriyi, meslek alanında güvenle ve bilerek kullanabilmeleri son derece önemlidir. Bunun koşulu da yeterli deneyimi kazandıracak bilinçli bir uygulama ve staj çalışmalarıdır.

Bir alanı veya konuyu çok iyi bilmek onu iyi öğretebilmek anlamına gelmez. Bilmek ayrı, öğretebilmek ise apayrı konulardır. Öğretebilmek için herşeyden önce kime, ne, nasıl, ne zaman ve nerede öğretilecektir sorularına iyi yanıt verebilmek gerekir. Ancak bu soruları ezber olarak iyi yanıtlamak da öğretmenlik için yeterli değildir. Mesleğe atılmadan öğretmenlik uygulama ve stajının iyi yapılması, bol bol deneyim kazanılması gerekir. Bilgilerini uygulamaya dökebileceği yeterli zamanı ve ortamı bulamadan öğretmen olan gençlerin meslek yaşamına iyi hazırlandığı söylenemez. Öğretmenlik mesleğini seçen kişilerin bu meslekte başarılı olmaları geniş ölçüde uygulamaya dönük biçimde yetişmelerine bağlıdır.

Öğretmenlik uygulamaları birbirini izleyen ve aşamalar halinde yürütülen etkinlikleri içermektedir. Bu süreçte; öğretmen adaylarına giderek artan bir sorumluluk yüklenerek, mesleki yeterlikleri kazanması ve kazanılan davranışların niteliğinin

yükseltilmesi amaçlanır (Alkan, 1987). Gözlem; bu etkinliklerin ilk ve önemli bir kısmını oluşturur. Bu nedenle, aday öğretmenlere meslek yaşamlarında sürekli yüz yüze bulunacağı eğitim ortamlarının tanıtılması ve bu ortamı oluşturan öğeleri sürekli gözleme olanağı sağlanmalıdır. Dört yıllık Eğitim Yüksekokulları programlarına bu amaçla konulduğunu tahmin ettiğimiz ve yalnız 5. yarıyılıda yer alan haftada 3 saatlik gözlem çalışmaları yeterli değildir. Öğretmenlerden veliye, yöneticiden hizmetliye uzanan insangücü öğelerinin iyi tanınması gerekir. Bir öğretmenin bir dersi nasıl planladığını, sınıfı nasıl yönettiğini, çevreyi nasıl ayarladığını, kaynaklarını neye göre, nasıl seçtiğini, bütün bunları ilkokul programının gereklerine göre nasıl düzenlediğini, adayın çok iyi izlemesi gerekmektedir. Çünkü bunlar ileride kendisinin iyi bir eğitim felsefesi geliştirmesine neden olacaktır. Yine bir okul müdürünün okulun amaçlarını gerçekleştirmede nasıl bir iletişim içinde olduğunu adaylar tarafından gözlenmesinde yarar vardır. Okul müdürü, öğretmenlerini örgütün amaçlarını gerçekleştirmede güdüleyen kişidir. Okullarda bulunan araç gereçleri, laboratuvar, kütüphane, oyun alanlarını tanımak, bu eğitim ortamının önemli bir öğesinin işlevlerini bilmek kadar önemlidir. Çünkü eğitim yalnız sınıflarda yapılmamaktadır. Eğitime yardımcı olan bu alanların bilinmesi bu ortamlarda öğrencilerin gözlenmesi, aday öğretmenler için son derece gereklidir. Çeşitli sosyal etkinliklerin ve eğitsel kol çalışmalarının izlenmesi, öğretmenin sınıf içi ve sınıf dışı rollerinin daha iyi anlaşılmasını sağlayacaktır. Görülüyor ki çok azını sıralayabildiğimiz bu çalışmaların yapılabilmesi gözlem çalışmalarına ayrılan bu sürede pek mümkün görülememektedir.

Öğretmenlik uygulamalarının önemli bir etkinliği de, adayların sınıf öğretmeni denetiminde ders vermesidir. Bu aşamada aday, sınıf öğretmeni ve her öğretim elemanının denetiminde dersleri kendisi planlayacak, her türlü hazırlığını yaparak sınıfı kendisi yönetecektir. Bunun için öğrencileri iyi tanınması, öğrenme ortamını kendisinin hazırlaması gereklidir. Kısaca tüm öğretim süreçlerini kendi çabalarıyla gerçekleştirecektir. Uygulama çalışmalarının son derece önemli bir aşaması olan ders verme etkinlikleri adaylara kendi kendine karar verebilme, kendine güvenme konusunda yeterlik kazanmasını sağlayacaktır. Bir dersin, iki dersin yönetimi derken böylece bir sınıfı bir gün boyunca yönetebilme becerisini geliştirecektir. Ancak, bütün bu yeterliliklerin geliştirilmesi haftada 4 saat olarak (yarım gün) yapılan uygulama çalışmaları ile sağlanamaz. Hacıoğlu'nun bir araştırmasına göre "Öğretmen adaylarının % 70'i öğrenme ortamı düzenlemede kendilerini yeterli bulurken, öğrencilerine öğrenme yaşantıları kazandırmada ancak % 58'i başarılı olabildiklerini düşünmektedir" (Hacıoğlu, 1990). Şu halde öğretmen adaylarına yeterince bireysel ve mesleki yeterlilik kazandırılmamaktadır.

Eğitim Ortamı; öğretme-öğrenme etkinliklerinin meydana geldiği eğitsel iletişim ve etkileşimin gerçekleştiği çevredir (Alkan, 1979). O halde eğitim etkinliklerini dolaylı ve dolaysız yoldan etkileyen her konu çevreyi oluşturmaktadır. Derslikler, laboratuvarlar, araç-gereç, öğretmen, yönetici, öğrenci, veli, kütüphaneler v.b. her türlü öge, eğitimle ilgili teorik bilgilerin uygulamaya dönüştürülmesinde son derece önemlidir. Aday öğretmenlerin, bu eğitim ortamlarından yeteri kadar yararlanabilmeleri etkili bir gözlem, verimli bir staj ve uygulama çalışmaları ile gerçekleşebilir. Dört yıllık Eğitim Yüksekokullarında yer alan gözlem, uygulama ve staj çalışmalarının yıllara göre dağılımını ve sürelerini inceleyelim.

EĞİTİM YÜKSEKOKULLARINDA GÖZLEM VE UYGULAMA ÇALIŞMALARI

Eğitim Yüksekokullarının öğrenim süresi dört yıla çıkarıldıktan sonra, öğretmenlik uygulamaları, programda son iki yıla yayılmış durumdadır. Eğitim Yüksekokullarında uygulama çalışmaları üçüncü sınıf beşinci yarıyıda; haftada üç saat ilkokullarda gözlem, altıncı yarıyıda haftada dört saat uygulama çalışmaları, dördüncü sınıf yedinci yarıyıda haftada dört saat staj çalışmaları, sekizinci yarıyıda ise haftada üç saat uygulama semineri adı altında yapılmaktadır.

Yukarıda da değindiğimiz gibi bir mesleğin gerektirdiği teorik bilgiler ne kadar iyi verilirse verilsin, o mesleğin gerektirdiği çalışmalar uygulamaya dökülemezse ve öğrenci bu alanda yeterli beceriye kavuşturulamazsa, o mesleği icra edecek kişilerin yeterli ve nitelikli olduğu elbetteki söylenemez. Bu amaçla, hangi meslek olursa olsun, gerekli olan bilgiler ve beceriler teorik ve pratik arasında bir köprü oluşturacak ve birbirini tamamlayacak nitelikte verilmelidir.

Bir doktorun, mühendisin veya muhasebecenin iyi yetişmesi bilgisini uygulamaya dökebilmesiyle orantılıdır. Nasıl ki toprağı, tohumu tanımadan iyi bir ziraatçı, hastahaneyi tanımadan, hastalarla karşılaşıp tanı koyacak yeterliğe ulaşmadan doktor olunamazsa, okulu, sınıf ortamını, öğrencileri tanımadan da iyi bir öğretmen olunamaz. Bilgilerini uygulamaya dökebileceği yeterli ortam ve zamanı bulamadan öğretmen olan gençlerin meslek hayatında ne kadar zorluk çektiği bilinen bir gerçektir. Öğretmenlik mesleği; çok daha yeterli yetiştireceğimiz, teorik bilgilerini pratiğe dökebileceği ortamları hazırlayacağımız gençlerimizle işlevsellik kazanacaktır. Haftada üç veya dört saat uygulamaya giden öğrenciler için bu süre, mesleği iyi kavramaları ve bilgilerini uygulamaya koyabilmeleri açısından son derece yetersizdir.

Dört yıllık programa göre uygulama yaptırdığımız öğrencilerde uygulama çalışmaları ile ilgili gözlemlediğimiz sorunlar aşağıda sıralanmıştır.

I. Gözlemle İlgili Sorunlar :

1 - İlkokullarda sabahcı ve öğlenci grup olmak üzere günde toplam 10 saat ders yapılmaktadır. Öğrencilerimiz, üçüncü sınıf beşinci yarıyıda üç saat gözlem yapmak durumundadır. Bu süre sağlıklı bir gözlem için yeterli değildir. İlkokulun I. devre (1, 2, 3) ve II. devre (4 ve 5.) sınıflarında, öğretmen öğrenci ilişkilerinin, öğretmen planlarının, (yıllık, ünite, günlük, gezi-gözlem ve deney) ders araç ve gereçlerinin, öğretim ilke ve yöntemlerinin, I. sınıflarda ilkokuma-yazma çalışmalarının, eğitsel kol etkinliklerinin gözlenmesi gerekir. Bu durum her haftanın aynı günü yapılan üç saatlik gözlem çalışmaları için son derece yetersizdir. Öğretmen adayı her haftanın aynı günü yaptığı gözlem çalışmaları ile yalnız o günkü etkinlikleri gözleyebilmektedir. Oysa bu gözlem çalışmaları altıncı ve yedinci yarıyıda yer alan uygulama ve staj çalışmalarına zemin oluşturması açısından önemlidir.

II. Uygulama Çalışmaları ile İlgili Sorunlar :

1 - Haftada dört saat olarak yaptırılan uygulama çalışmaları yarım günle sınırlıdır. Öğrenci, toplam 20 saat olan diğer derslerini izlemek ve gerekli çalışmaları yapmak için okuldadır. Bu süre içinde öğrenci uygulama çalışmalarına ruhen adapte olamamaktadır.

2 - Öğrenci haftanın yarım günü, ilkokulun hangi sınıfında uygulama yapıyorsa, işleyeceği derslerle ilgili konuları o sınıfın öğretmeninden bir hafta önce alma durumundadır. Sınıf öğretmenleri bir hafta sonrası için işlenecek konuyu belirleyip aday öğretmene vermekte bir hayli güçlük çekmektedir. Aynı sıkıntıyı aday öğretmenler de duymaktadır. Çünkü; sınıf öğretmeni aday öğretmenin hazırladığı ve planını yaptığı konuya, uygulamanın yapılacağı gün ya gelememiş ya da o konuyu işlemiş durumunda olabilmektedir. Sınıftaki öğrencilerin işlenecek konuyu öğrenebilme durumu, konunun özelliğine göre değişebilir. Bunun zamanını önceden ayarlayabilmek zordur. Amaç konuların verilmesi değil, iyi öğrenilip davranışa dönüşmesini sağlamaktır. Bu durumda aday öğretmen hazırladığı konu değil bir önceki veya bir sonraki konuyla karşılaştığında konuya hazırlığı olmadığı için bocalamakta, başarılı olamamakta ve sınıfta zorlanmaktadır. Uygulama çalışmaları, bu durumlarla karşılaşan adaylar ve sınıf öğretmenleri için sıkıntı yaratmaktadır. Öğretmen adaylarının haftada 4 saat yerine, uygulama okulunda üç gün (sabah veya öğlen) üst üste bulunmaları, uygulama çalışmalarının daha verimli olması açısından yararlı olacak hem de uygulama çalışmaları sırasında belirtilen sıkıntılar asgariye indirilmiş bulunacaktır.

3 - Uygulama çalışmalarında görevli bulunan öğretim elemanlarının, aday

öğretmenlere gerekli danışmanlığı yapabilmesi için, bu öğrencileri ders anlattıkları sınıfta izlemesi, planlarını incelemesi gerekir. Haftada dört saat olan uygulama çalışmalarında adaylara rehberlik yapabilmek, eksikliklerini belirtebilmek son derece güç olmaktadır. Amaç, daha yeterli öğretmenler yetiştirmek olduğuna göre öğretmen adaylarının ilkokullarda daha denetimli ve sağlıklı izlenmesi söz konusu olmalıdır. Adayların, ilkokulun birinci ve ikinci devre sınıflarında ders anlatmaları daha iyi yetişmeleri açısından da gereklidir. Bir sınıfta başarısız olan adaya başarısızlıklarının nedenlerini açıklamak daha iyi plan yapmalarını sağlamak için ona bir kaç kere fırsat verilmelidir. Oysa, öğretim elemanı her hafta en fazla dört adayın dersine girebilmektedir. Bu durumda bir dönem boyunca 14 hafta devam eden uygulama çalışmalarında her aday ancak bir kere dinlenebilmektedir. Ondört haftalık eğitim öğretim süresinde 14 iş günü, haftada 4 saat (toplam 56 saat) olarak yapılan bu çalışmalar, iki haftanın vize sınavları yapılması nedeniyle 12 haftaya düşmekte, bazen de bu günlerin resmi tatillere rastlaması nedeniyle 10 haftaya inebilmektedir. Bu durumda dersine girip hiç izlenemiyen öğretmen adayları bulunmaktadır. Dersi izlenen adaylardan bazıları da "Nasıl olsa benim bir kere dersime girildi" düşüncenin verdiği rahatlıkla baştan savma bir çalışma içerisine girebilmektedir.

4 - Yukarıda belirtilen nedenlerden çok daha önemli olan bir konu da dört yıllık Eğitim Yüksekokulları programında bazı derslerin uygulama çalışmaları devam ederken verilmesidir. Örneğin; Okuma Yazma Öğretimi ilkokullar için Fen ve Tabiat Bilgisi, Matematik Öğretimi, Resim-İş, Yazı Öğretimi, Müzik Öğretimi gibi dersler, 5. yarıyıldaki gözlem çalışmaları devam ederken okutulmaktadır. Yine 6. yarıyıldaki okullarda uygulama çalışmaları devam ederken ise Türkçe Öğretimi, İlkokullar için Sosyal Bilgiler, Ölçme Değerlendirme, Beden Eğitimi Oyun Öğretimi dersleri verilmektedir. 7. yarıyıldaki staj çalışmaları yapılmakta, aynı yarıyıldaki Fen ve Tabiat Bilgisi Öğretimi, Hayat ve Sosyal Bilgiler öğretimi dersleri okutulmaktadır. Yukarıda belirtilen bu derslerin özellikle gözlem ve uygulama çalışmaları yapılmadan önce verilmesi gerekir.

İlkokullarda ifade beceri dersleri (Türkçe, Matematik, Müzik, Resim ve Beden Eğitimi) ile merkez derslerinin (ilkokul I. devre için Hayat Bilgisi, ikinci devre için ise Fen ve Tabiat Bilgisi, Sosyal Bilgiler) içeriklerinin ve bu derslerin ilkokul öğrencilerine nasıl verileceğinin ilke ve yöntemlerini bilmeden bunun için gerekli temel bilgileri almadan öğrenci neyin uygulamasını yapacaktır. Sadece haftada üç saat olarak verilen "GENEL ÖĞRETİM YÖNTEMLERİ" dersini okuması uygulama çalışmaları için yeterli midir? Kaldı ki 4. yarıyıldaki haftada üç saat olarak verilen bu dersin çok yüklü olan içeriğinin de bu süre içinde verilmesi pek mümkün değildir.

SONUÇ VE ÖNERİLER :

Yukarıda değinilen nedenlerden dolayı, uygulama çalışmalarının bir yarıyılıda toplanması daha verimli bir uygulama yapılabilmesi açısından önemlidir. Çünkü öğrenci böylece uygulama için gerekli birçok dersi uygulamaya çıkmadan önce almış olacaktır. Ayrıca haftada 4 saat yapılan uygulama çalışmalarında meydana gelen kopukluklar da ortadan kalkacak, öğrenci hem bilgi yönünden hem de ruhen çalışmalara hazırlıklı olacaktır. Uygulama çalışmalarının 7. yarıyılıda toplanması kanımca isabetli bir karar olacaktır. Öğretmen adayları uygulamaya başlamadan önce mesleki açıdan gerekli olan dersleri önceden almış olacak, hem de ilkokulların açıldığı andan itibaren ilkokul birinci devrede özellikle I. sınıfta ilkokuma yazma çalışmalarını gözleme olanağına sahip olacaktır.

İlkokuma-yazma çalışmaları ilkokulun I. devresinde kazandırılması hedeflenen en önemli davranışları oluşturmaktadır. Bu davranışların kazandırılması için gerekli eğitim ortamlarının nasıl yaratıldığını ve ne gibi etkinliklerin yer aldığını gözlemek ve bu etkinliklere bizzat katılmak, adayın kazanacağı bilgi ve beceriler açısından çok önemlidir.

7. yarıyılıda yer alan Fen ve Tabiat Bilgisi Öğretimi dersi, 5. yarıyılıda ki ilkokullar için Fen ve Tabiat Bilgisi dersiyle birleştirilerek 5. yarıyılıda İLKOKULLAR İÇİN FEN VE TABİAT BİLGİSİ VE ÖĞRETİMİ adında 4 kredilik bir ders olarak verilebilir. Yine 7. yarıyılıda yer alan Hayat ve Sosyal Bilgiler Öğretimi dersi birbirinden ayrılarak sosyal bilgiler dersi, 6. yarıyılıda okutulan ilkokullar için Sosyal Bilgiler dersiyle birleştirilerek, aynı yarıyılıda ilkokullar için SOSYAL BİLGİLER VE ÖĞRETİMİ adı altında toplanabilir. Hayat Bilgisi dersi ise yine 6. yarıyılıda Hayat Bilgisi Öğretimi adı altında verilebilir.

Yukarıda değinilen bu dersler, öğretimleriyle birlikte verilirse daha yararlı olacaktır. Çünkü, öğrenciler ilkokul ikinci devrede (4. ve 5. sınıflarda) okutulan merkez dersleri olan bu derslerde hangi ünitelerin yer aldığını öğrenecek ve bu derslerin nasıl verilmesi gerektiğini yani öğretimleri hakkında gerekli ilke ve yöntemleri kazanacaklardır.

Yine 7. yarıyılıda yer alan Eğitim Teknolojisi ve Halk Eğitimi dersleri 5. ve 6. yarıyıllarda verilebilir. Böylece 7. yarıyılıda Bilgisayar kullanımı, Rehberlik ve Ruh Sağlığı, Yan Alan ve Çevre sorunları dersleri olmak üzere toplam 12 kredilik dersi haftanın 2 gününde alıp, geri kalan 3 günde ise gözlem ve uygulama çalışmalarında bulunabilir. Bu değişikliklerin yer aldığı program modeli aşağıda yarıyıllara göre verilmiştir.

YARIYILLARA GÖRE DERSLERİN DAĞILIMI

I. SINIF I. YARIYIL

Dersin Adı	Kredi S.
Türk Dili	3+0
Genel Tarih	2+0
Genel Coğrafya	2+0
Yurttaşlık Bilgisi	2+0
Temel Matematik	2+0
Eğitime Giriş	3+0
Psikolojiye Giriş	2+0
Sosyolojiye Giriş	2+0
Felsefeye Giriş	2+0
Yabancı Dil (İn. Al. Fr.)	2+0
Atatürk İlk.ve İnk. Tar.	2+0
TOPLAM	24

I. SINIF II. YARIYIL

Dersin Adı	Kredi S.
Türk Dili	3+0
Türk Tarihi	2+0
Türkiye Coğrafyası	2+0
Temel Matematik	2+0
Temel Fizik	3+1
Eğitim Felsefesi	2+0
Eğitim Sosyolojisi	2+0
Atatürk İlk. ve İnk. Tar.	2+0
Resim-iş, Müzik veya Beden Eğitimi	
Ev Ekonomisi	2+0
TOPLAM	23

Aynı program

II. SINIF III. YARIYIL

Dersin Adı	Kredi S.
Türk Edebiyatı	2+0
Türk Tarihi	2+0
Ülkeler Coğrafyası	2+0
Temel Kimya	3+1
Gelişim Psikolojisi	3
Resim-iş	2
Müzik	2
Beden Eğitimi ve Oyun	2
İstatistik	2
Yabancı dil	2
Atatürk İlk. ve İnk. Tar.	2
Tarım	2
TOPLAM	23

II. SINIF IV. YARIYIL

Dersin Adı	Kredi S.
Türk Edebiyatı	2+0
Genel Biyoloji	3+1
İlkokullar İçin Matematik	3
Öğrenme Psikolojisi	3
Araştırma Teknikleri	2
Genel Öğretim Yöntemleri	3
Resim-iş Yazı	2
Müzik	2
Beden Eğitimi ve Oyun	2
Yabancı Dil (İng. Al. Fr.)	2
İş Teknik	2
TOPLAM	25

III. SINIF V. YARIYIL

Dersin Adı	Kredi S.
Okuma Yazma Öğretimi	2
İlkokullar için Fen ve Tabiat	
Bilgisi Öğretimi	4
Matematik Öğretimi	2
Eğitim Teknolojisi	2
Müzik Öğretimi	2
Sağlık Bilgisi ve İlk Yardım	2
Resim-İş Yazı Öğretimi	2
Yan Alan	4
Atatürk İlk. ve Ink. Tarihi	2
Yabancı Dil (İng. Al. Fr.)	2
Eğitim Sorunları	2
İlkokullarda Gözlem	3
7. Yarıyıda yapılacak	
TOPLAM	24

III. SINIF VI. YARIYIL

Dersin Adı	Kredi S.
Türkçe Öğretimi	2
İlkokullar İçin Sosyal Bilgiler	
Öğret. Ölçme Değerlendirme	3
Din Kültürü ve Ahlak Bil.	2
Türk Eğitim Sistemi	2
Beden Eğitim ve Oyun Öğre.	2
Yan Alan	4
Yabancı Dil (İng. Al. Fr.)	2
Halk Eğitimi	2
Eğitim Teknolojisi	2
İlkokullarda Uygulama	4
7. Yarıyıda Yapılacak	
TOPLAM	23

IV. SINIF VII. YARIYIL

Dersin Adı	Kredi S.
Rehberlik ve Ruh Sağlığı	3
Bilgisayar Kullan. ve Öğret.	2
Yan Alan	5
Yabancı Dil (İng. Al. Fr.)	2
Çevre Sorunları	2
İlkokullarda Gözlem ve Uygulama	12
TOPLAM	24

IV. SINIF VIII. YARIYIL

Dersin Adı	Kredi S.
İlkokul Programı ve Geliş.	3
Okul Yönetimi ve Denetimi	3
Özel Eğitime Giriş	2
Bilgisayar Kull. ve Öğret.	2
Çocuk Edebiyatı	2
Türk Kültürü	2
Yan Alan	5
Uygulama Semineri	3
Atatürk İlk. ve Ink. Tarihi	2
BİRLEŞTİRİLMİŞ SINIFLARDA ÖĞRETİM	
TOPLAM	24

KAYNAKÇA

1. Özçelik, D.A., "Eğitim Programları ve Öğretim" ÖSYM Eğitim Yayınları, No: 8, Ankara, 1987, s. 117.
2. Kulaksızoğlu, A., "Ortaöğretimde Niteliğin Arttırılması İçin Öğretmen Yetiştirilmesi Konusunda Bir Model Önerisi" Eğitimde Arayışlar I. Sempozyumu. Eğitimde Nitelik Geliştirme, 1991, sh. 78.
3. Wallece, R. C., "The Teacher Education Dialogue Primin Participants for Reform" Educational Record, 1986, s. 13.
4. Alkan, C., "Öğretmenlik Uygulamaları El Kitabı" Yargıçoğlu Matbaası, 1987, s. 14-15.
5. Hacıoğlu, F., "Öğretmenlik Uygulaması Modeli" A. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, Yayınlanmamış doktora tezi, Ankara, 1990.
6. Alkan, C., "Eğitim Ortamları", A.Ü. Eğitim Fakültesi Yayınları, Ankara, 1979, s. 21.